

Rapport

Datum: 18 augustus 2005
Rapportnummer: 2005/240

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee te Schiphol op 20 september 2002 tot twee keer toe en op 23 september 2002 nogmaals hebben geweigerd om haar aangifte van bedreiging door een taxichauffeur op te nemen.

Beoordeling

A. Ten aanzien van 20 september 2002

1.1. Op 20 september 2002 vond in een aankomsthal van de luchthaven Schiphol een confrontatie plaats tussen taxichauffeurs. Ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee traden bemiddelend op. Verzoekster werd bedreigd door een taxichauffeur. Vervolgens wilde verzoekster aangifte doen van bedreiging door één van de taxichauffeurs bij betrokken ambtenaar T. van de Koninklijke Marechaussee. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat T. haar aangifte toen niet wilde opnemen.

1.2. De minister van Defensie verwees tijdens het onderzoek naar de reactie van de Bevelhebber der Koninklijke Marechaussee op de klacht die verzoekster had ingediend bij de Koninklijke Marechaussee. De Bevelhebber achtte de klacht op alle punten ongegrond. Hij gaf onder meer het volgende aan. Er was een conflict geweest tussen twee groepen taxichauffeurs. De gemoederen waren hierbij zo hoog opgelopen dat over en weer klappen werden uitgedeeld. Onder andere betrokken ambtenaar T. had met veel moeite de taxichauffeurs gescheiden. Terwijl zij hevig in discussie waren met de verschillende partijen had verzoekster bij T. aangifte willen doen. Gezien de situatie had hij op dat moment geen aangifte kunnen opnemen. Verzoekster had hier echter geen begrip voor gehad.

T. deelde tijdens het onderzoek mee dat hij en zijn collega's in het heetst van de strijd waren geweest met woedende taxichauffeurs en nog hevig in discussie waren geweest met de verschillende partijen op het moment dat verzoekster aangifte wilde doen, zodat het opnemen van een aangifte op dat moment echt niet mogelijk was geweest. T. had verzoekster niet verwezen naar Bureau Plaza, de post van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol Plaza, omdat het hem bekend was dat verzoekster al meerdere keren op Bureau Plaza was geweest.

Betrokken ambtenaar W. bevestigde de verklaring van T. en verklaarde dat er op het moment dat verzoekster aangifte wilde doen, felle discussies gaande waren geweest. Ook hij had meerdere verhitte gesprekken gevoerd en had getracht deëscalerend op te treden.

Daarnaast is ook in een mutatie van 20 september 2002, opgemaakt door T. en W., vermeld dat zij nog bezig waren geweest om de partijen te scheiden op het moment dat verzoekster aangifte wilde doen.

1.3. Volgens verzoekster was de vechtpartij beëindigd en was het probleem opgelost op het moment dat zij aangifte wilde doen. Door ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee werd bemiddelend opgetreden. Na ongeveer vijf minuten was zij in de richting van de vertrekhal gelopen. In de draaideur was zij door een taxichauffeur bedreigd. Vervolgens was zij verder gelopen in de richting van de post van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol Plaza, alwaar zij onderweg T. was tegengekomen. Zij had hem toen aangesproken om aangifte te doen.

1.4. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen.

Op grond van artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering zijn opsporingsambtenaren, waaronder ook ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee, verplicht een aangifte op te nemen op het moment waarop deze wordt gedaan. Voor zover de feitelijke mogelijkheid daartoe, objectief gezien, ontbreekt, behoort degene die aangifte wenst te doen daartoe zo spoedig mogelijk de gelegenheid te krijgen (zie Achtergrond).

1.5. De lezingen staan tegenover elkaar op het punt of betrokken ambtenaar T. nog bemiddelend optrad of dat de gemoederen inmiddels waren bedaard.

Uitgaande van de lezing van T., die is bevestigd door W., was het terecht dat hij geen aangifte kon opnemen, omdat hij daar op dat moment niet toe in staat was. Immers, hij was nog druk bezig met bemiddelen en was nog hevig in discussie met de verschillende partijen na de vechtpartij, toen verzoekster aangifte bij hem wilde doen. In die situatie kon ook niet van hem worden geëist dat hij verzoekster zou verwijzen naar Bureau Plaza, temeer daar verzoekster daar vaker was geweest om aangifte te doen, en die verwijzing dus niet nodig had.

1.6. De lezing van verzoekster houdt in dat zij al op weg was naar de post van de Koninklijke Marechaussee van Schiphol Plaza, alwaar zij onderweg T. tegenkwam, bij wie zij onmiddellijk aangifte wilde doen. Het had echter in de rede gelegen dat verzoekster bij deze post aangifte had gedaan, waar ook de voorzieningen waren om haar aangifte op schrift te stellen. T. had immers toch ook met verzoekster moeten meelopen naar deze post om aldaar haar aangifte op te nemen.

Het was derhalve, ook wanneer wordt uitgegaan van de lezing van verzoekster, niet onjuist dat T. op dat moment geen aangifte van verzoekster heeft opgenomen. Niet kan worden gezegd dat T. zich daarmee onvoldoende hulpvaardig heeft opgesteld.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

2.1. Nadat T. niet haar aangifte had opgenomen, begaf verzoekster zich naar Bureau Plaza. Nadat daar ook T. ter plaatste was gekomen, nam hij ook daar geen aangifte van verzoekster op.

2.2. Verzoekster klaagt erover dat haar aangifte van bedreiging nogmaals niet werd opgenomen.

2.3. T. heeft verklaard dat hij in Bureau Plaza verzoekster liggend over drie stoeltjes aantrof en dat hij haar beleefd had gevraagd of hij haar kon helpen. Vervolgens had zij hem eerst aangekeken zonder iets te zeggen. Vervolgens had zij gezegd dat zij een aanklacht tegen hem wilde indienen wegens het niet opnemen van een aangifte, en dat hij verplicht was om een aangifte op te nemen en dat zij heus wel wist hoe het werkte bij de Koninklijke Marechaussee. T. vond dat hij na een lading agressie, na het taxiconflict, zich genoeg had laten schofferen door verzoekster. Hij had haar gevraagd waar het haar nou eigenlijk om ging. Daarna had hij gezegd dat hij haar aangifte niet ging opnemen, hij had ook niet het idee dat het haar daar om was te doen. Zij had vervolgens met veel poeha het bureau verlaten.

W. had verklaard dat hij zich met andere werkzaamheden had beziggehouden omdat hij zich stoorde aan het gedrag van verzoekster, die met luide stem meedeelde dat zij bepaalde wegen wist te bewandelen en dat zij er nog meer van zouden horen. Het leek hem in die situatie verstandiger om niet met haar te spreken, maar om dit over te laten aan een collega die niet bij het conflict betrokken was geweest.

2.4. Verzoekster heeft op dit punt laten weten dat zij in Bureau Plaza had meegedeeld dat zij aangifte wilde doen van bedreiging en haar beklag wilde doen over een collega van de aanwezige ambtenaren van de Marechaussee. Daarop zouden zij contact opnemen met T. Nadat T. na ongeveer 40 minuten ter plaatse was gekomen, had hij haar gevraagd wat het probleem was. Daarop had zij gezegd dat zij aangifte wilde doen en dat T. niet bepaalde of zij al dan niet aangifte kon doen. Daarop had T. gezegd: "ja maar, jij behandelt mij als een zwerver." Daarop had zij het gesprek beëindigd, en had zij T. meegedeeld dat zij haar beklag over hem ging doen. Daarop had T. gezegd: "en ik neem jouw aangifte niet op."

2.5. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen.

2.6. Het was dan ook juist dat T. aan verzoekster heeft gevraagd wat het probleem was. Daarop had verzoekster de gelegenheid om (bij T.) aangifte te doen, en/of om het geschil uit te praten. Zij heeft dit echter niet gedaan en zij heeft zelf het gesprek beëindigd. Daarom kan niet worden gezegd dat T. haar niet correct heeft bejegend, of dat hij op dat moment heeft geweigerd haar aangifte op te nemen. Indien verzoekster aangifte wilde doen, had zij dat duidelijk moeten maken bij T., dan wel bij andere aanwezige ambtenaren.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

2.7. Het was echter niet juist dat T. verzoekster aan het eind van het gesprek heeft meegedeeld dat hij haar aangifte niet zou opnemen. Uit een oogpunt van een beleefde

behandeling had hij die opmerking achterwege moeten laten, ook al voelde hij zich door verzoekster beledigd.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

B. Ten aanzien van 23 september 2002

3.1. Op 23 september 2002 begaf verzoekster zich in gezelschap van haar echtgenoot, werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee, opnieuw naar de brigade van de Koninklijke Marechaussee. Zij wilde alsnog aangifte doen van bedreiging door de taxichauffeur. Zij had deze aangifte met een verklaring op diskette meegenomen. De Koninklijke Marechaussee nam echter geen aangifte van haar op. Later die dag, toen verzoekster nogmaals terugkwam om aangifte te doen, nam ambtenaar A. haar aangifte wel op en maakte hiervan proces-verbaal op.

3.2. Verzoekster klaagt erover dat haar aangifte van bedreiging aldus voor de derde maal niet werd opgenomen.

Zij heeft op dit punt in haar klacht brief van 25 september 2002 het volgende naar voren gebracht. Zij was samen met haar echtgenoot om 12.00 uur naar Bureau Plaza gegaan. Zij waren aangesproken door een ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee. Op haar mededeling dat zij aangifte kwam doen, had deze ambtenaar haar gevraagd waarom zij nu pas kwam. Daarop had zij gezegd dat wegens een conflict met een van zijn collegae, de aangifte niet op vrijdag was opgenomen. Deze ambtenaar vroeg of zij kon en wilde uitleggen waarom de aangifte niet was opgenomen. Daar wilde zij niet over uitweiden. Daarop had haar echtgenoot de ambtenaar meegedeeld dat hij haar verklaring op diskette had geplaatst. Daardoor was het slechts een kwestie van kopiëren en in het computer systeem verwerken. Na eerdere tegenstribbeling deed hij het voorkomen of hij de aangifte ging opnemen, en hij ging naar de verhoorkamer. Daar het enige tijd ging duren, was haar echtgenoot naar zijn eigen werkgebied gegaan. Meteen daarna had de ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee meegedeeld dat hij de aangifte niet wilde opnemen. Ook de andere aanwezige ambtenaren hadden toen geweigerd de aangifte op te nemen. Zij had daarop contact opgenomen met haar echtgenoot. Hij had contact opgenomen met adjudant S., en vertelde dat 's middags personeel van een andere dienstgroep zou zorgdragen voor het opnemen van haar aangifte.

In haar reactie op het antwoord van de Bevelhebber, liet verzoekster weten dat zij aanvankelijk alleen naar bureau Plaza was gegaan om aangifte te doen. In overleg met adjudant S. was een nieuwe afspraak gemaakt. Zij dachten dat een andere dienstploeg aanwezig zou zijn. De aanwezige ambtenaren van de dienstploeg van T. hadden haar de indruk gegeven dat zij de aangifte zouden opnemen. Na een wachttijd van 45 minuten zag haar echtgenoot haar nog in het bureau zitten. Er waren op dat moment Marechaussees in de rustruimte, en er waren nauwelijks bezoekers. Haar echtgenoot had geheel vrijblijvend

geopperd dat het simpel invoegen van de verklaring, die op diskette stond, mogelijk was. Toen haar echtgenoot was vertrokken, was haar te verstaan gegeven dat haar aangifte niet werd opgenomen, omdat men achter de groepscommandant T., stond. Uiteindelijk werd haar aangifte om 16.30 uur die dag opgenomen.

3.3. De minister verwees in reactie op de klacht naar de reactie van de Bevelhebber. De Bevelhebber heeft op dit punt naar voren gebracht dat verzoeksters echtgenoot, gekleed in uniform, wenste dat de door hem op diskette gestelde verklaring werd gekopieerd in de aangifte. De collegae van de Koninklijke Marechaussee vonden dit een vreemde gang van zaken, ook omdat in de verklaring naar hun mening enkele onwaarheden stonden. Zij vonden zich hierdoor niet meer objectief genoeg en besloten de aangifte op dat moment niet op te nemen. Later op de dag was de aangifte opgenomen door een collega van een andere dienstploeg, die onbekend was met het voorval en daarmee objectief genoeg was om de aangifte op te nemen.

De minister heeft hier aan toegevoegd dat de dienstdoende ambtenaren wel in staat waren om de aangifte van verzoekster tegen de taxichauffeur met de vereiste objectiviteit op te nemen. Daarnaast speelde echter de klacht van verzoekster over hun groepscommandant T. Daar wensten zij uit collegiale overwegingen bij voorkeur buiten te blijven. Omdat verzoekster zelf de onpartijdigheid van T. en de ambtenaren van zijn dienstploeg in twijfel had getrokken, vond de minister het niet onjuist dat deze ambtenaren haar hadden doorverwezen naar een ambtenaar van een andere dienstploeg.

Of verzoekster 45 minuten had moeten wachten, voordat een van de dienstdoende ambtenaren haar te woord kon staan, viel niet meer na te gaan. In theorie was het denkbaar dat alle dienstdoende ambtenaren bezig waren met andere werkzaamheden en dat verzoekster enige tijd had moeten wachten op de ambtenaar die haar aangifte had opgenomen.

3.4. Betrokken ambtenaar D. heeft hierover verklaard dat verzoekster en haar echtgenoot in Bureau Plaza verschenen, en dat verzoekster en haar echtgenoot verbaal behoorlijk arrogant waren. Verzoekster had meegedeeld dat haar zou zijn geweigerd om aangifte te doen. Verzoeksters echtgenoot stopte hem een diskette in zijn hand met de mededeling dit even in het systeem te verwerken. Hem was niet gevraagd om een aangifte op te nemen. Het bleek hem dat T. en verzoekster een geschil hadden. Hij had verzoekster toen verwezen naar de groepscommandant om het geschil uit te praten en hij had de diskette aan haar echtgenoot teruggegeven. Hij wist niet of verzoekster 45 minuten had moeten wachten.

3.5. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

3.6. Zoals hiervóór onder A.1.5. is vermeld, behoort een aangifte te worden opgenomen op het moment dat deze wordt gedaan, tenzij dit feitelijk niet mogelijk is.

De ambtenaren van de dienstgroep van T. hadden een onderscheid moeten maken tussen de omstandigheid dat verzoekster een conflict had met T. waarover zij een klacht wilde indienen, en de omstandigheid dat zij aangifte wilde doen van bedreiging door een taxichauffeur. Op de mededeling van verzoekster dat zij eerder had getracht aangifte te doen bij T. en dat er een conflict met hem was, kon de dienstdoende ambtenaar wel menen dat een klacht over T. niet bij hem kon worden ingediend, omdat T. zijn chef was. Een verwijzing naar een andere dienstploeg om daar een klacht over T. in te dienen was wel op zijn plaats geweest.

De ambtenaren hadden echter niet mogen weigeren om verzoeksters aangifte op te nemen. Immers, hiermee hebben zij haar de mogelijkheid ontnomen om op dat moment haar procedurele kansen op vervolging van degene die haar had bedreigd te benutten. Niet valt in te zien waarom deze ambtenaren zich niet objectief genoeg voelden jegens haar, omdat haar aangifte geen relatie had met de klacht die zij over T. wilde indienen. Dat er volgens hen enkele onwaarheden in haar verklaring stonden, doet niet af aan de verplichting om de aangifte op te nemen. Het betrof immers verzoeksters lezing van hetgeen volgens haar was gebeurd. Eventueel had zij erop kunnen worden gewezen dat het doen van valse aangifte strafbaar is. De ambtenaren waren overigens niet verplicht om verzoeksters verklaring op diskette integraal op te nemen in het proces-verbaal van aangifte.

De onderzochte gedraging is op dit onderdeel niet behoorlijk.

3.7. Dat verzoekster eerst 45 minuten heeft moeten wachten alvorens zij te woord werd gestaan door D. is niet komen vast te staan. In haar hiervóór vermelde eerste lezing van de gebeurtenissen van 23 september 2002 heeft zij aangegeven dat zij samen met haar echtgenoot naar Bureau Plaza is gegaan, en dat, toen haar aangifte niet werd opgenomen, haar echtgenoot vervolgens contact heeft opgenomen met adjudant S., waarna verzoekster die middag naar Bureau Plaza is gegaan, waar een ambtenaar van een andere dienstploeg haar aangifte heeft opgenomen. Haar tweede lezing, dat al eerder contact was opgenomen met S., is op dit punt minder aannemelijk dan haar eerste lezing.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Koninklijke Marechaussee is gegrond:

- ten aanzien van het niet opnemen van de aangifte op 23 september 2002, wegens schending van het beginsel van fair play;

- ten aanzien van de mededeling van T. dat hij haar aangifte niet zou opnemen, wegens schending van het vereiste van een correcte bejegening;

en niet gegrond ten aanzien van het niet opnemen van de aangifte op 20 september 2002.

Onderzoek

Op 30 december 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B. te Almere, met een klacht over een gedraging van de Koninklijke Marechaussee te Schiphol. Nadat verzoekster haar klachten desgevraagd nader had toegelicht, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Defensie, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Defensie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen van de minister te reageren. Zij maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De minister en de betrokken ambtenaren D., Ve. en V. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker en de betrokken ambtenaar W. gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 20 september 2002 vond in een aankomsthal van de luchthaven Schiphol een confrontatie plaats tussen taxichauffeurs. Ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee traden bemiddelend op. Verzoekster werd bedreigd door een taxichauffeur. Vervolgens wilde verzoekster aangifte doen van bedreiging door één van de taxichauffeurs bij betrokken ambtenaar T. van de Koninklijke Marechaussee. T. nam deze aangifte niet op. Daarna begaf verzoekster zich naar de brigade van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol Plaza. Ook daar werd geen aangifte opgenomen.

2. Op 22 september 2002 diende verzoekster bij de Brigadecommandant van de Koninklijke Marechaussee, Schiphol Plaza, onder meer de volgende klacht in:

“Op vrijdag 20 september 2002, omstreeks 10.30 uur, bevond ik mij als beheerder buitengebied, werkzaam voor de Luchthaven Schiphol, in aankomsthal 1 van de Luchthaven Schiphol. Ik zag daar een groep van 30 taxichauffeurs, zowel van de Schipholtaxi's als de vrije rijders. Er heerste een gespannen sfeer. Over en weer werd getrokken en gescholden. Middels mijn portofoon heb ik mijn collega verzocht of hij de Marechaussee (hierna KMar: N.o.) hiervan in kennis wilde stellen en tevens heb ik om hun komst verzocht.

Nadat er 20 minuten verstreken waren, waarin ik geen Marechaussees ter plaatse heb gezien vond er een vechtpartij plaats. Op dat moment werd er door een beveiligger van de firma R. met spoed om de KMar verzocht. Tien leden van de KMar kwamen ter plaatse, het probleem had zich inmiddels al opgelost. De vechtpartij was beëindigd.

Door de leden van de KMar werd bemiddelend opgetreden. Ik heb na ongeveer 5 minuten besloten om richting de vertrekhal te gaan. Gezien opgedane ervaringen in het verleden, besloot ik om mee te lopen met de beveiligers van R.

Om de vertrekhal te verlaten, stapte ik in de draaideur. Onmiddellijk wrongen 2 taxichauffeurs (vrije rijders) zich door de nauwe ingang tezamen met mij in de draaideur (hetzelfde compartiment). Door de beperkte ruimte en de aanwezigheid van de 2 vrije rijders was er weinig ruimte. Een van de taxichauffeurs kwam dreigend tegenover mij staan. Hij wees met zijn wijsvinger naar mijn gezicht. Door de beperkte ruimte, raakte hij mij bijna. Hij schreeuwde hierbij "Oh ja, jou moet ik nog een keer hebben. Ik weet jou te vinden. Als ik jou alleen ergens tegenkom, dan ben je aan de beurt. Ik grijp je dan".

Vorenstaande heeft alles te maken, met mijn functie als beheerder buitengebied. Wij zijn de functionarissen die o.a gaan over de verkeerscirculatie voor de vertrek- en aankomsthal. In die hoedanigheid hebben wij regelmatig conflicten met de div. taxichauffeurs.

Daar ik mij door vorenstaande bedreigd voelde, tevens was het niet de eerste keer dat deze taxichauffeur, mij op een vervelende wijze bejegende, begaf ik mij in de richting van de KMar post Plaza. Onderweg kwam ik een lid van de KMar tegen, welke tevens bij de ongeregelheden aanwezig was.

Ik sprak hem aan, en zei: "Ik neem aan dat ik nu aangifte mag doen van bedreiging, door een van de taxichauffeurs"

Eigenlijk verwachtte ik van hem, dat hij belangstellend zou vragen: "Wat is er gebeurd mevrouw."

Niets van dit alles, het antwoord van de betreffende opsporingsambtenaar was: "Nou ik dacht het effe niet", hierbij had hij een gezicht, doordrongen van minachting.

Verbaasd hierop reageerde ik boos en zei, "nou ik dacht het effe wel, ik ga nu naar Plaza om aangifte te doen, tevens doe ik mijn beklag over U".

In het verleden bij vergelijkbare voorvallen, heb ik mij diverse malen bij opsporingsambtenaren van de Kon. Marechaussee vervoegd, met de bedoeling om aangifte te doen. Telkenmale werd ik door de betreffende heren/dames erop gewezen, dat het geen zin heeft. De betreffende opsporingsambtenaren gingen hierbij op de stoel van de rechter danwel Officier van Justitie zitten en wisten te vertellen dat er geen veroordeling zou volgen, dus de aangifte had geen zin. Het kostte hun dan tijd en mij tijd, dat was dan zonde van al die tijd.

Na het kortstondige niet naar tevredenheid verlopen contact met het lid der KMar, begaf ik mij naar bureau Plaza. Aldaar aangekomen, was kennelijk de gehele bezetting al op de hoogte van mijn naderende komst. Ik werd aangesproken door een lid der KMar. Zijn vraag "wat komt U doen", beantwoordde ik met: "Ik wil aangifte doen van bedreiging en tevens mijn beklag doen over een collega van U." Het antwoord hierop:

"Ik ga even contact opnemen met hem". Vorenstaande bevreesde mij omdat ik hem nog niet had verteld om wie het ging. Overigens hierbij de naam van de desbetreffende marechaussee:

In afwachting van het telefonisch contact heb ik plaatsgenomen in het bureau Plaza. Het duurde 40 minuten voordat de heer T. binnenkwam. Normaal gesproken zou ik als gastheer, mijn klanten, bezoekers vertellen dat het even zou duren en hen tevens aanbieden plaats te nemen, danwel later terug te keren. Ik werd door de bezetting van het bureau Plaza in het ongewisse gelaten.

De heer T. sprak mij aan en vroeg wat het probleem was. Ik zei, "Ik wil aangifte van bedreiging. U bepaalt niet of ik dat wel of niet mag doen, dus U hoort mij niet zo'n antwoord te geven als ik aangifte wil doen." Hij zei hierop: "ja maar jij behandelt mij als een zwerver".

Ik heb het gesprek beëindigd en heb de heer T. verteld, dat ik mijn beklag ga doen over het niet opnemen van de aangifte en alles wat hieruit voortvloeide. Hij vermeldde mij vervolgens: "en ik neem jouw aangifte niet op".

Tevens heb ik vermeld dat ik maandag zou terugkeren voor het opnemen van de aangifte.

Kort samengevat:

Naar mijn mening en die van de wetgever is de opsporingsambtenaar verplicht tot het opnemen van een aangifte. Tevens verwacht ik van leden der Kmar een professioneel optreden. Hierin staan contactuele eigenschappen voorop. Niet alleen dat ik mij bedreigd voelde door de taxichauffeur, hetgeen al vervelend genoeg is. Maar tevens had ik enige

belangstelling, danwel steun verwacht van de hulpverlener/opsporingsambtenaar, bij wie ik mij vervoegde en op wiens steun ik had gerekend. Het is niet de eerste keer dat ik op een onbevredigende manier word behandeld. Over vorenstaande en diverse andere voorvallen ben ik bereid U middels een gesprek uitleg te geven.

Begin van dit jaar ben ik door dezelfde taxichauffeur bedreigd. Ik wilde hiervan aangifte doen, maar zag hiervan af, mede doordat ik mij dusdanig door de taxichauffeurs bedreigd voel, dat het mijn plezier in mijn werk geen goed doet.

Dit is door mij besproken met mijn operationeel manager. Zij heeft contact opgenomen met de KMar, mevr. We. Zij heeft mij in een telefonisch gesprek, met klem verzocht om toch aangifte te doen. Het verontrustte haar. Ik ben door haar nog thuis gebeld. Zij heeft zich toen hard gemaakt voor de zaak.

U begrijpt dan ook, dat ik de combinatie niet kan leggen. Enerzijds word ik door uw personeel op het belang van aangifte gewezen. Anderzijds is men hiertoe niet bereid en gaat men op de stoel van de rechter zitten.

Om nogmaals te onderstrepen hoe het gesteld is met kennis en bereidheid tot..... In de vorige aangifte van belediging danwel bedreiging, werd ik naar mijn naam gevraagd. Ik gaf als achternaam B. op. Volgens de toenmalige marechaussee was dat niet mijn meisjesnaam en mocht ik hem dan ook niet gebruiken in een aangifte.

Ik ben een getrouwde vrouw. Echtgenote van. In alles wat ik doe van de officiële dingen tot het opnemen van een telefoon, gebruik ik de achternaam van mijn echtgenoot en iemand van de KMar vertelt mij dan dat het niet mogelijk is.

Voorafgaand aan de vorige aangifte van bedreiging danwel belediging.

Tijdens de schermutseling die toen plaatsvond stonden er 20 man van de KMar, van een bijzondere eenheid, althans gekleed in het blauwe gevechtstenu, te kijken en boden geen hulp.

Het moge duidelijk zijn dat samenwerking met de KMar te wensen overlaat. Zowel in mijn werkzaamheden als privé voel ik mij tekort gedaan.”

3. Op 23 september 2002 begaf verzoekster zich in gezelschap van haar echtgenoot, werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee, opnieuw naar de brigade van de Koninklijke Marechaussee. Zij wilde aangifte doen. Deze aangifte had zij op diskette meegenomen. De Koninklijke Marechaussee nam geen aangifte op. Later die dag, toen verzoekster nogmaals terugkwam om aangifte te doen, nam ambtenaar A. haar aangifte op en maakte hiervan proces-verbaal. Dit proces-verbaal houdt onder meer het volgende in:

"Ik ben als beheerder buitengebied in dienst van de luchthaven Schiphol. Mijn taak is onder andere de toegangs- en gebruikscntrole van de zogenaamde 'dienstenbaan' van de Vertrekpassage te Schiphol. Deze dienstenbaan is afgesloten voor het openbaar verkeer, maar toegankelijk voor onder andere taxivervoer. In mijn functie heb ik dus veelvuldig te maken met de taxichauffeurs.

Schiphol taxi's mogen hier vrijelijk gebruik van maken. De zogenaamde vrije rijders, mogen uitsluitend de dienstenbaan gebruiken voor het uit laten stappen van passagiers. Veelvuldig komt het voor dat de vrije rijders de toegang tot de dienstenbaan wordt ontzegd, of wordt hen verzocht de baan te verlaten.

Dit heeft regelmatig conflictsituaties tot gevolg.

Bedreigingen en mishandelingen jegens mij en mijn collega's zijn helaas aan de orde van de dag.

Op vrijdag 20 september omstreeks 11.00 uur, bevond ik mij in de hoedanigheid van beheerder buitengebied in aankomsthal 1 van de luchthaven Schiphol. Ik was aldaar getuige van een conflict tussen de schiphol taxichauffeurs en de zogenaamde vrije rijders. Het conflict liep uit op een kortstondig handgemeen, hetgeen werd gestaakt door de komst van een aantal marechaussees.

Na deze schermutseling begaf ik mij richting de draaideur van de vertrekhal. Achter mij liepen 2 taxichauffeurs, waarvan ik er 1 kende.

Deze taxichauffeur heeft mij begin dit jaar beledigd en bedreigd. Ik was toen te bang, ik voelde mij toen te bedreigd om aangifte te doen. Dit ondanks aandringen van een personeelslid van de Koninklijke Marechaussee te Schiphol.

Terwijl ik mijzelf in de draaideur begaf, liepen de beiden taxichauffeurs met versnelde pas eveneens in de richting van deze draaideur. Zij wisten zich nog net in hetzelfde compartiment te wringen als waarin ik mij bevond. Ik zag dat de mij bekende taxichauffeur met een kwade blik in mijn richting keek. Ik zag dat hij tevens met de wijsvinger van zijn rechterhand naar mij wees. De afstand tussen zijn wijsvinger en mijn gezicht was nog maar enkele centimeters. Ik hoorde dat hij met een stemverheffing tegen mij zei: "Oh ja, jou moet ik nog een keer hebben. Ik weet jou te vinden.

Als ik jou alleen ergens tegenkom, dan ben je aan de beurt. Ik grijp je dan!"

Ik was hierdoor behoorlijk van streek geraakt. Deze taxichauffeur is fysiek sterker dan ik. Het feit dat hij vergezeld werd door een collega taxichauffeur maakte de situatie voor mij alleen maar bedreigender. Het met een stemverheffing bedreigen gecombineerd met een vinger welke mijn gezicht bijna raakte, kwam erg bedreigend over. Ik was bang van hem. Ik ben bang dat als hij mij een keer tegenkomt hij zijn bedreiging ook daadwerkelijk gaat

uitvoeren en me dan in elkaar slaat of iets dergelijks.

Door deze bedreiging en ook wat er in het verleden zo af en toe voorvalt, voel ik mij niet meer op mijn gemak op de luchthaven Schiphol. Ook niet als ik met het openbaar vervoer naar huis reis.

Helaas kan ik U niet de naam van de desbetreffende taxichauffeur vertellen. Ik ken zijn naam niet. Wel kan ik u de gegevens van zijn taxi verstrekken. Het betreft een (...), voorzien van het kenteken (...).

Deze taxichauffeur is vermoedelijk van Noordafrikaanse afkomst. Ik schat hem begin dertig. Hij heeft een corpulent postuur.”

4. Op 25 september 2002 diende verzoekster over de gebeurtenissen op 23 september 2002 onder meer de volgende klacht in:

“Op vrijdag 19 september 2002, heb ik na bedreigd te zijn door een taxi chauffeur, getracht aangifte te doen op het bureau Plaza. Na een conflict met de opperwachtmeester T., is door hem geweigerd deze aangifte op te nemen.

Bovenstaande is verwoord in mijn eerdere klacht, (...).

Op maandag 23 september 2002, omstreeks 12.00 uur, ben ik voor de 2de maal naar bureau Plaza gegaan, teneinde aangifte te doen van de eerdere bedreiging. Ervan uitgaande dat mede door tussenkomst van de Adjudant S. van de KMar Schiphol en mijn echtgenoot, eveneens werkzaam bij de KMar, brigade Amsterdam, het ditmaal wel mogelijk zou zijn.

Mijn echtgenoot was bereid om mij tijdens zijn ochtenddienst te vergezellen naar bureau Plaza, hetgeen geschiedde. Wij werden aangesproken door een Wmr (wachtmeester; N.o.) van de KMar, welke maandagochtend kennelijk dienst deed aan het bureau. Ik deelde hem mede, dat ik aangifte kwam doen van de eerdere bedreiging. Zijn 1ste vraag: "Waarom komt u nu pas". Ik heb uitgelegd dat wegens een conflict met een van zijn collegae, de aangifte op de vrijdag niet was opgenomen. De wachtmeester vroeg mij of ik kon en wilde uitleggen, waarom de aangifte op vrijdag niet was opgenomen. Ik deelde hem mede dat ik niet wilde uitweiden over het eerdere conflict, maar uitsluitend naar bureau Plaza was gekomen voor het doen van aangifte.

Hierop deelde mijn echtgenoot mede, dat hij mijn verklaring in een worddocument had verwoord en op diskette geplaatst. Hierdoor was het voor de dienstdoende wachtmeester, slechts een kwestie van kopiëren en in het computersysteem verwerken. Overigens dat mijn echtgenoot de verklaring op diskette heeft gezet, was uitdrukkelijk op mijn verzoek, omdat ik mij niet op mijn gemak voel bij de Kmar, gezien de eerdere opgedane ervaring. Ik wilde niet te lang op het bureau Plaza blijven.

De volgende opmerking die de wachtmeester plaatste, kennelijk aan mijn echtgenoot gericht, "Je had deze aangifte net zo goed zelf kunnen opnemen en afwerken op de brigade Amsterdam."

Naar later bleek, was deze wachtmeester op de hoogte van het conflict hetgeen op vrijdag had plaatsgevonden. Hij is en was werkzaam in de dienstgroep van de groepscommandant, de opperwachtmeester T.

Na de eerdere tegenstribbeling, deed hij voorkomen alsof hij de aangifte ging opnemen. Hij zonderde zich af, in een verhoorkamer, om de diskette in te lezen en te verwerken in de aangifte. Daar het enige tijd ging duren en mijn man nog andere werkzaamheden had, is mijn man weggegaan richting zijn eigen werkgebied.

Kennelijk had de betrokken wachtmeester hierop gewacht. Mijn man had zijn hielen nog niet gelicht, of de wachtmeester, welke overigens zijn naam niet wilde geven, kwam mij mededelen dat hij de aangifte niet wilde opnemen.

Hierop vroeg ik aan een andere collega van hem, die inmiddels zich in het gesprek had gevoegd, of hij genegen was om mijn aangifte op te nemen. Ook deze wachtmeester der 1ste klasse weigerde de aangifte op te nemen. Toen ik aan een 3e wachtmeester vroeg om de aangifte op te nemen, was kennelijk de maat vol voor deze marechaussees. Ik kreeg te horen van hen, dat zij de aangifte niet opnamen, hetgeen in de navolgende zinnen werd verduidelijkt:

Wij nemen van jou helemaal geen aangiftes meer op.

Wij gaan niet onder iemands duiven schieten.

Wij zijn als groepslid van de opperwachtmeester T., solidair met hem. Wij nemen dus helemaal geen aangifte van je op. Onze hele groep neemt geen aangifte van je op.

Om het compleet te maken, hadden zij nog veel op en aanmerkingen op de verklaring, welke ik heb afgelegd en die door mijn echtgenoot is verwoord in een worddocument.

Ik heb onmiddellijk contact opgenomen, middels mijn mobiele telefoon, met mijn echtgenoot. Hij adviseerde mij, om weg te gaan. Mijn echtgenoot zou contact opnemen met superieuren van deze werknemers van de KMar.

De wachtmeester weet, dat hij als opsporingsambtenaar mijn aangifte moet opnemen.

Hij weet dat het strafbare feit heeft plaatsgevonden in een luchthavengebouw van Schiphol.

De gehele gang van zaken, bevreedt mij. Op maandag de 23ste september is alles van onze, mijn zijde op de juiste wijze gegaan. Ik was beleefd en gaf slechts aan dat ik aangifte

wilde doen van de eerdere bedreiging. Het feit heeft plaatsgevonden op de luchthaven Schiphol. Ik weet dat een opsporingsambtenaar de aangifte moet opnemen. Er was geenszins sprake van drukte in het bureau Plaza, die het op dat moment niet mogelijk maakt om de aangifte op te nemen.

Kennelijk is er door de dienstgroep een unanieme afspraak gemaakt, namelijk dat de aangifte niet opgenomen diende te worden, omdat ik op vrijdag een conflict met de opperwachtmeester T. heb gehad.

Volgens ingewonnen info, moet het personeel van Plaza op de hoogte zijn geweest dat ik op maandag de 23ste wederom voor aangifte zou komen.

Mijn echtgenoot belde mij na een kwartier terug, en vertelde dat hij het voorval had voorgelegd aan de adjudant Ho. Vervolgens was hij teruggebeld door de adjudant S. Hij heeft aan hen verteld dat er schriftelijk een klacht zou worden ingediend. De heer S. vertelde dat er 's middags personeel van een andere dienstgroep zou zorgdragen voor de opname van de aangifte.

Onderstaande personen zijn op de hoogte van dit voorval.

Directeur van Pax Dhr. J.

Dhr. Vi., teammanager SPM/Unit 4

Adjudant S. der Kmar

Adjudant Ho. der Kmar

Mijn echtgenoot heeft zijn Commandant van de Politiedienst Amsterdam ingelicht.

Tevens is het besproken in het Operationeel overleg van de Luchthaven Schiphol hetgeen wordt bijgewoond door leidinggevenden van diverse onderdelen.

Ik dien hierbij een klacht in tegen de betrokken dienstgroep, welke dienst deed op maandag de 23ste september, op het tijdstip voormeld en in het bijzonder de Wachtmeesters welke mij aan de balie weigerden te helpen.

In mijn hoedanigheid als Beheerder Buitengebied, werkzaam voor de Luchthaven Schiphol, heb en had ik veelvuldig contact met de Marechaussee. Op dit moment maakt deze situatie het werken voor mij onplezierig, dan wel in sommige gevallen onmogelijk. Totdat er duidelijkheid is en de gemoedsrust is wedergekeerd, heb ik tijdelijk mijn functie als beheerder buitengebied neergelegd en doe ik andere werkzaamheden voor en op de luchthaven Schiphol.

Daar ik hieraan geen schuld heb, verzoek ik van U passende maatregelen.”

5. Op 30 december 2003 wendde verzoekster zich tot de Nationale ombudsman, omdat de Koninklijke Marechaussee haar klacht nog niet had behandeld.

De Nationale ombudsman ontving op 8 maart 2004 een afschrift van de reactie van de Bevelhebber der Koninklijke Marechaussee van 18 februari 2004 op verzoeksters klacht.

Deze reactie hield onder meer het volgende in:

“Allereerst wil ik u mijn verontschuldigen aanbieden voor de late afwikkeling van uw klacht, waarbij ik aanteken dat getracht is deze klacht via bemiddeling op te lossen.

Op mijn verzoek heeft de Commandant van het District Koninklijke Marechaussee Schiphol een onderzoek ingesteld. Dit onderzoek heeft zich met name toegespitst op de werkwijze en de bejegening ten opzichte van u, door ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee Schiphol, Brigade Algemene Politiedienst. In het kader van het klachtenonderzoek heb ik vastgesteld dat uw lezing over het incident voldoende feitelijk is omschreven, zodat ik tot beantwoording over kan gaan.

Ik heb uw klacht als volgt samengevat. Op vrijdag 20 september 2002 bevond u zich in functie als beheerder buitengebied, in aankomsthal 1 van de luchthaven Schiphol. Aldaar was een vechtpartij tussen taxichauffeurs. Nadat deze vechtpartij was beëindigd, waarbij door ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee bemiddelend werd opgetreden, bent u weggegaan richting vertrekhal. Dit in gezelschap van beveiligers van de firma R. Bij het verlaten van de vertrekhal via de draaideur kwam u, samen met twee "vrije rijders", in hetzelfde compartiment van bedoelde draaideur. Eén van deze taxichauffeurs heeft u op dat moment verbaal bedreigd en beledigd. U wenste van deze bedreiging en belediging aangifte te doen bij de Koninklijke Marechaussee. U beklaagt zich over het feit dat ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee Schiphol, Brigade Algemene Politiedienst, zowel op 20 als op 23 september 2002 weigerden een aangifte van u op te nemen. Tevens beklaagt u zich over de bejegening, ten opzichte van u, door betrokken ambtenaren. U noemt met name de opperwachtmeester T.

De verklaring van betrokken opperwachtmeester T. luidt als volgt. Op vrijdag 20 september 2002, omstreeks 11.00 uur, bevond deze zich samen met collega W., in de aankomsthal 1 van de luchthaven Schiphol. Er was op dat moment een conflict tussen ongeveer 40 taxichauffeurs. De gemoederen waren hierbij zo hoog opgelopen dat er over en weer klappen werden uitgedeeld. Betrokken ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee hebben met veel moeite de taxichauffeurs gescheiden. Terwijl zij hevig in discussie waren met de verschillende partijen verscheen u ter plaatse en riep de opperwachtmeester T. aan. U wilde aangifte doen tegen een taxichauffeur. De opperwachtmeester herkende u als medewerkster van Schiphol en hem was ambtshalve bekend dat u reeds meerdere keren op Bureau Plaza van de Koninklijke Marechaussee bent geweest om zaken af te handelen. Gezien de situatie kon hij op dat moment geen aangifte opnemen. Hij heeft u dit ook

meegedeeld. U had hiervoor kennelijk geen begrip.

Nadat de situatie met betrokken taxichauffeurs was opgelost zijn beide ambtenaren teruggegaan naar Bureau Plaza. Daar zag de opperwachtmeester T. u en hij heeft u aangesproken en gevraagd of hij u kon helpen. U heeft hem zonder iets te zeggen aangekeken en toen meegedeeld dat u een aanklacht tegen hem zou indienen wegens het niet opnemen van een aangifte. Hij was, volgens u, verplicht om een aangifte op te nemen. U vertelde hem dat u wist hoe het bij de Koninklijke Marechaussee werkte en de kanalen kende, hierbij refererend aan uw echtgenoot, eveneens werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee. Opperwachtmeester T. voelde zich door uw woorden en gedrag geschoffeerd. Hij heeft u aangegeven dat hij als groepscommandant, tevens Hulp Officier van Justitie, niet uw aangifte zou opnemen. Collegae van hem waren op dat moment bereid om uw aangifte op te nemen. Volgens T. hebt u met veel misbaar het Bureau Plaza verlaten.

Op 23 september 2002 bent u in gezelschap van uw echtgenoot, wederom bij Bureau Plaza geweest om aangifte te doen. Uw echtgenoot, gekleed in uniform, wenste dat de door hem op diskette gestelde verklaring werd gekopieerd in de aangifte. De collegae vonden dit een vreemde gang van zaken, ook omdat in de verklaring, naar hun mening, enkele onwaarheden stonden. Zij vonden zich hierdoor niet meer objectief genoeg en besloten de aangifte op dat moment niet op te nemen. Later op de dag is de aangifte opgenomen door een collega van een andere dienstploeg. Deze was onbekend met het voorval en was derhalve objectief genoeg om de aangifte op te nemen. Dat hierbij uw meisjesnaam is gebruikt is een standaardprocedure welke u werd uitgelegd.

Na contact met de heer Ri., klachtenfunctionaris Koninklijke Marechaussee Schiphol, is besloten met alle betrokkenen rond de tafel te gaan zitten. Aangezien het bij elkaar krijgen van alle partijen echter langzaam en stroef verliep, heeft u van dit onderhoud afgezien. Een verzoeningsgesprek zou volgens u niet voldoende zijn.

Afsluitend kom ik op grond van het bovenstaande tot de volgende conclusie. Door de wachtcommandant, tevens Hulp Officier van Justitie, opperwachtmeester T., is correct opgetreden. Hij en de leden van zijn dienstploeg hebben het maximale geduld betracht en op de juiste wijze de "spelregels" gehanteerd. Er is absoluut geen sprake van het weigeren van het opnemen van de aangifte. Van de wachtcommandant mag worden verwacht, dat hij het werk voor zijn personeel indeelt en prioriteiten stelt. Ik ben van mening dat de opperwachtmeester T. dit op een zakelijke en correcte wijze heeft gedaan en u in de gelegenheid heeft gesteld om aangifte te doen. U wilde echter onmiddellijk aangifte doen. In de sfeer die toen is ontstaan, is door opperwachtmeester T. en zijn personeel op een uiterst tolerante wijze tegemoet gekomen aan uw wensen. U koos er echter voor om samen met uw, bij de Koninklijke Marechaussee brigade Amsterdam werkzame echtgenoot, een aangifte per diskette, later in persoon aan te leveren. Ik verklaar uw klacht dan ook ongegrond."

B. Standpunt verzoekster

1. Het standpunt van verzoekster staat samengevat weergegeven onder KLACHT.
2. Nadat de Nationale ombudsman verzoekster op 16 maart 2004, 23 april 2004 en 9 juni 2004 had verzocht om haar bezwaren aan te geven tegen de hiervoor weergegeven reactie van de Bevelhebber, reageerde verzoekster op 19 juli 2004 als volgt:

“...Ik ben het niet eens met de uiteenzetting in het schrijven van de Kmar.

1. De avond van het voorval heb ik de opperwachtmeester T. op geen enkele wijze geschoffeerd.
2. Op 23 september 2003 ben ik inderdaad naar bureau Plaza gegaan, teneinde aangifte te doen. Ik ben in 1ste instantie aldaar alleen verschenen. Ik was in het bezit van mijn verklaring op diskette. Deze verklaring is inderdaad door mij en mijn echtgenoot op diskette gemaakt. Mede gezien de negatieve ervaring, eerder opgedaan en in overleg met de adjudant S. was er een nieuwe afspraak gemaakt. Wij dachten dat er een andere dienstploeg aanwezig zou zijn.
3. Helaas bleek de dienstploeg van de opperwachtmeester T. aanwezig.
4. Men liet voorkomen alsof men de aangifte ging opnemen.
5. Na een wachttijd van 45 minuten zag mijn echtgenoot mij nog zitten in het bureau. Na zijn vraag of alles naar tevredenheid ging, heb ik hem verteld dat ik nog niet geholpen was. Dit naar mijn verbazing, daar diverse marechaussees, kennelijk zonder werkzaamheden in hun rustruimte zaten en er geen tot nauwelijks bezoekers waren.
6. Op het moment dat mijn echtgenoot binnenkwam vervoegde zich een marechaussee bij ons, welke informeerde naar de stand van zaken.
7. Hij was blij met de toelichting van mijn echtgenoot.
8. Mijn echtgenoot opperde, overigens geheel vrijblijvend, dat de verklaring inmiddels op diskette stond en dat simpel invoegen van het word document een optie was.
9. Overigens betrof het mijn verklaring. Dat enkele collegae van T. vonden dat er onwaarheden instaan doet op dat moment niet terzake. Zij waren immers partijdig (groepsleden van de opperwachtmeester T.). De aangifte betrof mijn visie van het verhaal.
10. Men deed op dat moment, overigens geheel vriendelijk voorkomen dat men de verklaring gingen invoegen en de aangifte opnemen.

11. Na het vertrek van mij echtgenoot, welke in de veronderstelling was dat de aangifte werd opgenomen, werd mij te verstaan gegeven dat de aangifte niet opgenomen werd, gezien het feit dat men allemaal achter hun groepscommandant stonden.

12. Als T. geen aangifte opnam deden zij dat ook niet.

Voor wat betreft dhr Ri.:

Hij heeft inderdaad voorgesteld om met alle betrokkenen rond de tafel te gaan zitten. Mijn mededeling dat ook mijn echtgenoot van de partij zou zijn, was kennelijk niet bespreekbaar en heeft gezorgd voor het niet plaatsvinden van de meeting.

Het zeer laat reageren/afhandelen van de klacht heeft mij bevreemd en heb ik als absoluut onfatsoenlijk ervaren.

Mede doordat ik er diverse malen achteraan gebeld heb is er naar mijn mening überhaupt een reactie gekomen.

Het 1ste excuus van de heer Sl., klachtencommissie van de Kon. Marechaussee, was een personeelstekort en werkoverschot. Dit was meer dan een halfjaar na het indienen van de klacht. Een excuus kon er toen niet vanaf. Het was eigenlijk vanzelfsprekend en moesten wij maar accepteren.

Op deze wijze wil ik reageren op de beantwoording/klachtafhandeling van de KMar. Mijn excuus voor het te laat beantwoorden. Wij/ik heb echter een reëel excuus. Ik ben verhuisd en de brief is helaas te lang onbeantwoord blijven liggen...”

C. Standpunt minister van Defensie

1. De minister van Defensie reageerde op 15 december 2004 onder meer als volgt op de klacht:

“Bij brief van 18 februari 2004 heeft de Bevelhebber der Koninklijke Marechaussee verzoekster zijn oordeel gegeven op de ingediende klacht. Dit oordeel heeft mijn instemming en wordt door mij onverkort gehandhaafd. In reactie op de door u gestelde vragen merk ik nog het volgende op.

Op 23 september 2002 hadden de hierna genoemde personen dienst in de dienstploeg van de opperwachtmeester T. Naar aanleiding van de vragen van de Nationale Ombudsman zijn zij gevraagd om de vragen, meer specifiek: vraag 3 tot en met 6, zo goed mogelijk te beantwoorden. Enkelen van hen waren niet (meer) bereikbaar. De anderen hebben geantwoord als volgt:

- wachtmeester Wi.: geen vragen voorgelegd (met ontslag)

- wachtmeester K.: geen vragen voorgelegd (met ontslag)
- wachtmeester V. (thans geplaatst bij de Meldkamer Schiphol): geen vragen voorgelegd (maand met vakantie)
- wachtmeester H. (thans motorpool Amsterdam): kan zich van een voorval met verzoekster op 20 september of 23 september 2002 niets herinneren
- wachtmeester W.: kan zich het Taxiconflict op 20 september 2002 herinneren, hij heeft toen samengewerkt met opperwachtmeester T.; van een voorval met verzoekster op 23 september 2002 kan hij zich niets herinneren.
- wachtmeester Ve. (thans werkzaam bij de brigade Ermelo): hij kan zich van dit voorval twee jaar geleden onvoldoende herinneren om er een uitspraak over te durven doen
- wachtmeester D. (thans IBT district Zuid-Holland/Zeeland) kan zich van het voorval op 23 september 2002 het volgende herinneren: verzoekster verscheen in bureau Plaza in het gezelschap van haar echtgenoot. Hij werkte voor de Koninklijke Marechaussee en verscheen in uniform. Verzoekster stelde, dat haar was geweigerd om aangifte te doen. Waarvan zij aangifte wilde doen, was wachtmeester D. niet bekend: op 20 september 2002 was hij bij de zgn. vliegweken.

De echtgenoot van verzoekster heeft hem een diskette in de hand gedrukt, met de mededeling "dit even in het systeem te zetten". Er is wachtmeester D. niet gevraagd om een aangifte op te nemen. Toen hem bleek, dat er sprake was van een geschil tussen verzoekster en opperwachtmeester T., heeft hij (verzoekster; N.o.) en haar echtgenoot doorverwezen naar de groepscommandant om de zaak uit te praten. De diskette heeft hij teruggegeven aan de echtgenoot.

1. Heeft de heer T. verzoekster op 20 september 2002 in de vertrekhal verwezen naar het politiebureau om daar aangifte te doen?

Groepscommandant hulpofficier van justitie T., opperwachtmeester der Koninklijke Marechaussee District Schiphol, heeft verzoekster op 20 september 2002 medegedeeld, dat hij haar aangifte van bedreiging door een taxichauffeur op dat moment niet kon opnemen, omdat hij bezig was met een conflict tussen een 40-tal taxichauffeurs (Schiphol-taxi's en zgn. vrije rijders), waarbij een handgemeen dreigde. Hij heeft verzoekster uitgelegd, dat hij gezien de situatie met de taxichauffeurs op dat moment niet in de gelegenheid was om haar aangifte op te nemen. Hij heeft haar niet expliciet doorverwezen naar de politiepost van de algemene politiedienst van de Koninklijke Marechaussee, gevestigd aan land-side van de aankomsthal, bekend als "bureau Plaza". Het was hem bekend, dat verzoekster als medewerkster op de luchthaven Schiphol op de hoogte was van de weg op Schiphol en ook overigens de weg naar bureau Plaza reeds goed kende.

2. Heeft hij verzoekster op 20 september 2002 in het politiebureau meegedeeld, dat een andere collega haar aangifte zou opnemen?

Opperwachtmeester T. heeft verzoekster medegedeeld, dat hij als groepscommandant, tevens hulpofficier van Justitie op dat moment in elk geval niet zelf de aangifte kon opnemen. Hij heeft niet gezegd, dat de aangifte helemaal niet zou worden opgenomen. Hierop heeft verzoekster bureau Plaza verlaten. Opperwachtmeester T. heeft niet expliciet medegedeeld, dat een andere collega verzoeksters aangifte zou opnemen.

3. Om welke reden vonden de ambtenaren die verzoekster op 23 september 2002 spraken, zich niet meer objectief genoeg om de aangifte op te nemen?

In de beslissing op klacht staat, dat verzoekster op 23 september 2002 in het gezelschap van haar echtgenoot, werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee en gekleed in zijn uniform, bij het bureau Plaza een diskette met haar aangifte hebben overhandigd, dat de collega's dit een vreemde gang van zaken vonden, ook omdat in de verklaring naar hun mening enkele onwaarheden stonden. Zij vonden zich hierdoor niet objectief genoeg meer.

Ter toelichting het volgende. Uiteraard waren de dienstdoende ambtenaren in staat om de aangifte die (verzoekster; N.o.) wenste te doen van bedreiging c.q. belediging door een taxichauffeur op 20 september 2002, met de vereiste objectiviteit op te nemen. Daarnaast speelde de klacht van verzoekster over hun groepscommandant, opperwachtmeester T. Daar wensten zij uit collegiale overwegingen bij voorkeur buiten te blijven.

Dit in combinatie met de volledig uitgeschreven aangifte op diskette (hetgeen niet gebruikelijk is), de dwingende toon waarop werd medegedeeld dat de aangifte op deze diskette in het systeem moest worden gezet en het feit dat de diskette werd aangeleverd door een collega werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee heeft de dienstdoende ambtenaren doen besluiten, dat het beter was als de aangifte werd opgenomen door een ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee die van de ontwikkelingen op 20 september 2002 en de klacht van verzoekster over groepscommandant T. niet op de hoogte was. Aldus is geschied.

Overigens blijkt uit de brief van 19 juli 2004, dat verzoekster zelf de onpartijdigheid van de ambtenaren van de dienstploeg van opperwachtmeester T. in twijfel trekt en mogelijk ook op 23 september 2002 in twijfel heeft getrokken. Ook om die reden acht ik het niet onjuist, dat de dienstdoende ambtenaren haar hebben doorverwezen naar een ambtenaar van een andere dienstploeg.

4. Hebben deze ambtenaren, zoals verzoekster stelt, in het bijzijn van verzoeksters echtgenoot gezegd dat zij de aangifte zouden opnemen, en - nadat haar echtgenoot was vertrokken - gezegd dat zij dit niet meer wensten te doen?

Voor zover thans nog kan worden vastgesteld, is verzoekster op 23 september 2002 steeds te woord gestaan in aanwezigheid van haar echtgenoot.

5. Is daarbij meegedeeld dat als de heer T. deze aangifte niet zou opnemen, zij dit evenmin zouden doen?

Neen. Van een weigering om de aangifte op te nemen, is geen sprake geweest. Wel hebben de collegae zich buiten de klacht over hun groepscommandant willen houden, zie ook het antwoord op vraag 3.

6. Hebben zij verzoekster ongeveer 45 minuten laten wachten alvorens te weigeren de aangifte op te nemen?

Of verzoekster op 23 september 2002 ongeveer 45 minuten heeft moeten wachten, alvorens een van de dienstdoend ambtenaren van bureau Plaza haar te woord kon staan, kan thans - ruim twee jaar na dato - niet meer met zekerheid worden vastgesteld. Opgemeld geciteerd antwoord van wachtmeester D. wijst er niet op, dat dit het geval is geweest. In theorie is het denkbaar, dat alle dienstdoend ambtenaren bezig waren met andere werkzaamheden en dat verzoekster om die reden enige tijd heeft moeten wachten. Een andere mogelijkheid is, dat verzoekster enige tijd heeft moeten wachten op de ambtenaar die haar aangifte heeft opgenomen.

2. Bij de reactie van de minister bevond zich een mutatie van 20 september 2002, opgemaakt door betrokken ambtenaren T. en W., met de volgende inhoud:

“...Als 61.61 ter plaatse gegaan. We kwamen aanlopen via de trap vanaf Vertrek 1. Van bovenaf zagen we dat de gemoederen al flink hoog waren opgelopen. Er waren twee partijen, vrije rijders en S'hol taxi chauffeurs. Beide partijen hadden bordjes met teksten (watch out for illegal taxi drivers en 25,- Euro to Amsterdam Down Town) Nadat wij een aantal mensen hadden gescheiden die hevig in discussie waren, bleven er een aantal S'hol taxi chauffeurs over die tot rede vatbaar waren. Wij hebben de situatie uitgelegd vwb. 1 oktober 2002 Luchthaven Reglement. In de periode van het scheiden van de partijen en veel geschreeuw (tevens wat duw- en trekwerk) werd collega 1499 aangesproken door een medewerkster van AAS, parkeerbeheer. Deze medewerkster wenste nu aangifte te doen van belediging door een taxichauffeur. Dit kon uiteraard niet ad hoc geregeld worden, omdat wij nog in het heetst van de strijd waren. Na terugkomst op buro Plaza zat de medewerkster van de AAS al op 1499 te wachten voor het doen van een klacht. Mijn insziens (1613) was de keuze van het tijdstip van de medewerkster uiterst verkeerd gekozen. Ze verklaarde luid en duidelijk (al hangend met haar benen op de bankjes van buro Plaza) de kanalen te kennen voor een klacht en met veel poeha werd buro Plaza weer door haar verlaten met de nabrander dat de klacht volgt...”

3. Eerder, op 28 juli 2004, had de minister het klachtdossier toegezonden aan de Nationale ombudsman. In dit klachtdossier bevond zich onder meer een verklaring van betrokken ambtenaar T.

“...Op vrijdag 20 september 2002, omstreeks 11.00 uur, bevonden ik en mijn collega W., wachtmeester der Koninklijke Marechaussee, ons in de aankomsthal 1 van de luchthaven Schiphol. Wij waren op dat moment belast met de basispolitiezorg op de luchthaven Schiphol, gelegen in de gemeente Haarlemmermeer.

Op datum, tijd en plaats vond er in de Aankomsthal 1 een conflict plaats tussen ongeveer 40 taxichauffeurs, aan de ene kant vrije taxichauffeurs en aan de andere kant chauffeurs van Schipholtaxi, waarbij de gemoederen hoog opliepen en al over en weer klappen waren gevallen.

Nadat wij de taxichauffeurs met veel moeite gescheiden hadden en hevig in discussie waren met verschillende partijen kwam er uit het niets een medewerkster van Schiphol die mij aanriep en ik hoorde haar zeggen: "nu wil ik aangifte doen tegen een taxichauffeur" of woorden van gelijke strekking.

Mij was ambtshalve bekend dat deze medewerkster van Schiphol goed bekend was op Schiphol en meerdere keren op bureau Plaza van de Koninklijke Marechaussee was geweest. Omdat een aangifte niet direct kon worden opgenomen en wij in het heetst van de strijd waren met woedende taxichauffeurs heb ik mevrouw medegedeeld dat ik nu even geen aangifte kan opnemen. Het bevreedde mij ook dat de medewerkster mij in het heetst van de strijd hiermee lastig viel terwijl ze heel goed de weg weet naar bureau Plaza alwaar mijn collegae in alle rust haar verhaal konden aanhoren.

Kortom, ik weet echt wel dat ik een aangifte moet opnemen, maar ik verwacht van een medewerker van Schiphol, die zelf weet wat hoe hectisch het er aan toe gaat, dat die de intelligentie bezit en begrijpt dat het op dat moment echt niet mogelijk was. Mijn inziens was het tijdstip uiterst verkeerd gekozen.

Ik zag dat zij totaal geen begrip toonde en hoorde haar zeggen, "nou, dat dacht ik toch effe wel."

Vervolgens ben ik na een half uur bakkeleien met taxichauffeurs naar bureau Plaza gegaan alwaar ik de bovengenoemde medewerkster van Schiphol aantrof. Ik zag dat zij heel provocerend achter een aldaar opgestelde asbak lag en hiervoor drie stoeltjes nodig had.

Vervolgens heb ik haar beleefd aangesproken met de woorden: "Mevrouw kan ik u nu helpen", ervan uitgaande dat zij nog steeds aangifte wilde doen van een strafbaar feit. Nadat zij mij even aangekeken had zonder iets te zeggen, hoorde ik haar zeggen dat ze een aanklacht wilde indienen tegen mij wegens het niet opnemen van een aangifte.

Tevens vertelde ze mij dat ik verplicht was tot het opnemen van een aangifte en dat ze heus wel wist hoe het werkte bij de Koninklijke Marechaussee en de kanalen kende, refererend aan haar echtgenoot die ook bij de Koninklijke Marechaussee werkt.

Ik vond na een lading van agressie, refererend aan bovenstaand taxiconflict, dat ik me wel genoeg had laten schofferen door deze mevrouw. Ik heb mevrouw medegedeeld dat ik haar op dat moment niet meer serieus nam en gevraagd waar het haar nou eigenlijk om ging. Ik zag dat mevrouw al hangend, in een bijna niet herkenbare vieze Schipholjas, over drie stoeltjes achter een asbak lag en minachtend naar mij zat te glimlachen.

Vervolgens heb ik mevrouw als groepscommandant, tevens Hulpofficier van Justitie, medegedeeld dat ik haar aangifte in ieder geval niet ging opnemen. Daarmee heb ik niet gezegd dat hij helemaal niet werd opgenomen, maar goed ik had niet het idee dat het haar daar om te doen was. Collegae op bureau Plaza waren best genegen om na mijn komst een aangifte op te nemen.

Met veel poeha heeft mevrouw vervolgens het bureau verlaten met de nabrander dat de klacht wel zou volgen.

Op 23 september 2002 is (verzoekster; N.o.) wederom in mijn afwezigheid op bureau Plaza geweest om aangifte te doen. Zij was op dat moment vergezeld van haar echtgenoot, tevens personeelslid van de Koninklijke Marechaussee. Haar echtgenoot was op dat moment in de uniform van de Koninklijke Marechaussee gekleed en wenste dat de door hem opstelde verklaring, welke hij gemakshalve op een diskette had gezet, werd gekopieerd in de aangifte. Mijn collegae vonden dit een zeer vreemde gang van zaken, ook omdat in de verklaring enkele onwaarheden stonden.

Vervolgens is de aangifte op dat moment niet opgenomen omdat mijn collegae niet meer objectief waren.

Later op de dag is de aangifte opgenomen door een collega van een andere dienstploeg. Deze was onbekend met het voorval en was objectief genoeg om voor mevrouw een goede aangifte op papier te zetten. Echter dit was ook niet bevredigend omdat de betreffende verbalisant het raadzamer leek om bij de aangifte haar meisjesnaam te gebruiken. Dit is standaard procedure.

Dit is aan haar uitgelegd en gemotiveerd.

Ook hier beklagt mevrouw zich over.

Tevens geeft mevrouw aan dat er bij een eerdere schermutseling 20 man van de Koninklijke Marechaussee, gekleed in gevechtstenuue, stonden te kijken en niet te hulp schoten.

Van dit voorval is bij mij en mijn collegae niets bekend.

Tevens geeft mevrouw te kennen dat de samenwerking met de Koninklijke Marechaussee te wensen overlaat, en dat zij zich zowel tijdens haar werkzaamheden als privé tekort voelt gedaan. Dat vind ik oprecht zeer spijtig...”

d. Standpunt betrokken ambtenaar w.

Betrokken ambtenaar W. verklaarde op 28 december 2004 schriftelijk onder meer als volgt:

“Naar aanleiding van uw verzoek om reactie in de zaak van (verzoekster; N.o.) kan ik u het volgende mededelen. Op 20 september 2002, omstreeks 11.00 uur bevond ik mij samen met opperwachtmeester der Koninklijke Marechaussee T. in Terminal 1 aankomst van de luchthaven Schiphol. Wij waren belast met de basis politiezorg op de Luchthaven Schiphol, gemeente Haarlemmermeer. Wij bevonden ons hier in verband met een conflict tussen twee groepen taxichauffeurs. Ik merk op dat deze conflicten gepaard gaan met felle discussies, geschreeuw en af en toe een handgemeen. Zo ook het conflict als hier beschreven.

Voor wat betreft uw vraag of T. (verzoekster; N.o.) naar bureau Plaza heeft verwezen kan ik het volgende mededelen. Ik weet alleen dat (verzoekster; N.o.) op een zeer ongelegen moment aangifte wenste te doen. Ik heb de woordenwisseling tussen T. en (verzoekster; N.o.) deels meegekregen in verband met het conflict in de Aankomsthal. Ik merk hierbij op dat er felle discussies gaande waren tussen T. en meerdere taxichauffeurs. Verder heb ik meerdere verhitte gesprekken gevoerd met taxichauffeurs en hebben T. en ik getracht deëscalerend op te treden. Ik hoorde dat (verzoekster; N.o.) aangifte wenste te doen van bedreiging of belediging. Ik weet niet of T. (verzoekster; N.o.) naar bureau Plaza heeft verwezen, maar dat is wel de normale gang van zaken. Zeker in dit geval lijkt het me dat T. (verzoekster; N.o.) naar Plaza heeft verwezen, omdat een aangifte ter plaatse niet mogelijk was. Tevens hoorde ik dat (verzoekster; N.o.) geërgerd reageerde op de mededeling dat er nu geen aangifte opgenomen kon worden en tegen T. zei: "Dat dacht ik toch even wel" of woorden van gelijke strekking. De Aankomsthal verlaten was volgens mij geen optie, omdat de sfeer nog steeds explosief was.

Voor wat betreft uw vraag of T. (verzoekster; N.o.) heeft medegedeeld of een andere collega de aangifte zou opnemen kan ik u geen antwoord geven. Ik heb (verzoekster; N.o.) kort gezien op bureau Plaza en voor zover ik weet zou de aangifte gedaan worden door een collega die nog op Plaza was ten tijde van het conflict in de Aankomsthal 1. (Verzoekster; N.o.) is volgens mij kort nadat T. en ik terug waren op bureau Plaza vertrokken. Ik heb niet gesproken met (verzoekster; N.o.) op bureau Plaza. Ik heb mij met andere werkzaamheden bezig gehouden op bureau Plaza, omdat ik mij stoorde aan het gedrag van (verzoekster; N.o.). Ik merk op dat (verzoekster; N.o.) met luide stem mededeelde dat zij bepaalde wegen wist te bewandelen en dat wij hier nog wel van

zouden horen. Of woorden van gelijke strekking. In deze situatie leek het mij verstandiger om niet met (verzoekster; N.o.) te spreken, maar om dit over te laten aan een collega die niet bij het conflict aanwezig was.

Ik kan u mededelen dat er geen sprake is van een collectieve afspraak om geen aangifte op te nemen van (verzoekster; N.o.). Dan wel van een bepaald groepsgevoel om solidair te zijn met T.

Op 23 september 2002 heb ik (verzoekster; N.o.) niet gezien op bureau Plaza. Ik heb haar die dag dan ook niet gesproken. Ik weet dat (verzoekster; N.o.) op bureau Plaza is geweest samen met haar man en een aangifte op diskette. Ik weet dat deze aangifte uiteindelijk door een COOP/adjutant van dienst is opgenomen. Voor wat betreft de 45 minuten wachttijd op bureau Plaza kan ik u mededelen dat mij dit onwaarschijnlijk lijkt. Zelfs op zeer drukke dagen heb ik dit nog niet mee gemaakt en bewust iemand drie kwartier laten wachten lijkt mij niet te gebeuren op bureau Plaza.

Voor wat betreft (verzoekster; N.o.) kan ik alleen maar hopen dat zij in de toekomst nog wil samen werken met de koninklijke Marechaussee op Schiphol. Ik vind het vervelend dat zij haar vertrouwen in de Koninklijke Marechaussee is kwijtgeraakt en ik hoop oprecht dat we in de toekomst door een deur kunnen...”

e. Standpunt betrokken ambtenaar D.

Betrokken ambtenaar D. verklaarde op 5 januari 2005 schriftelijk onder meer als volgt:

“Beantwoording vragen Nationale Ombudsman

1. Heeft de heer T. verzoekster op 20 september 2002 in de vertrekhal verwezen naar het politiebureau om daar aangifte te doen?

- De heer T. heeft haar medegedeeld dat hij op dat moment geen aangifte kon opnemen. Dit omdat hij bezig was meteen conflict tussen taxichauffeurs. Hij heeft verzoekster niet expliciet verwezen naar bureau Plaza daar verzoekster naar zijn zeggen de weg op Schiphol heel goed wist.

- D. : Op d.d 20-09-2002 nam ik deel aan de zgn. vliegweken.

2. Heeft hij verzoekster op 20 september 2002 in het politiebureau meegedeeld dat een andere collega haar aangifte zou opnemen?

- De heer T. heeft verzoekster medegedeeld dat hij als groepscommandant, tevens hulppofficier van Justitie in ieder geval niet haar aangifte op ging nemen. Daarmee heeft hij niet gezegd dat de aangifte helemaal niet werd opgenomen. Hierop heeft verzoekster bureau Plaza verlaten. Er is dus niet expliciet mede gedeeld dat een andere collega haar

aangifte zou opnemen.

D. : Zie vraag 1.

3. Om welke reden vonden de ambtenaren die verzoekster op 23 september 2002 spraken, zich niet meer objectief genoeg om de aangifte op te nemen?

- Op 23 september 2002 hadden de navolgende personen van de dienstploeg van de opperwachtmeester T. dienst.

Wachtmeester De Wi. (ontslag)

Wachtmeester V. (Thans geplaatst bij de Meldkamer Schiphol echter een maand op vakantie)

Wachtmeester D. (Thans IBT district Zuid-Holland/Zeeland) Niet kunnen bereiken.

- D. : Wat ik me nog kan herinneren is dat verzoekster met een manspersoon in Kmar uniform verscheen op Bureau Plaza. Deze persoon zou haar echtgenoot zijn. Beide personen waren verbaal behoorlijk arrogant. Er is door verzoekster meegedeeld dat er haar zou zijn geweigerd aangifte te mogen doen. Waarvan zou ik niet weten. Ik weet nog dat ik een floppie in mijn handen gestopt kreeg van de man met de mededeling dit even in het systeem te verwerken. Het bleek dat T. en de verzoekster een geschil hadden. Mij is niet gevraagd om aangifte op te nemen. Ik heb verzoekster en haar echtgenoot verwezen naar mijn groepscommandant om het geschil uit te praten. Ik heb de floppie terug gegeven aan de man.

(Mocht het zo zijn dat er door een collega wordt geweigerd een aangifte op te nemen lijkt het mij ook niet meer dan normaal dat we eerst eens vragen waarom er dan geweigerd zou zijn om aangifte op te nemen. Dit, om te voorkomen dat we gelijk weer een vinger gaan wijzen of mensen in verlegenheid gaan brengen).

- Wachtmeester K. (ontslag)

Wachtmeester H. (Thans motorpool Amsterdam) Niet kunnen bereiken.

Wachtmeester W. kan zich geen voorval met (verzoekster; N.o.) herinneren op de 23 september 2002. Hij is wel op 20 september te samen met OW T. bij het Taxiconflict geweest.

Wachtmeester Ve. (Thans werkzaam op de brigade Ermelo).

Het is voor mij, Eerste Luitenant Voogd afdelingscommandant Algemene Politie Dienst Schiphol, op het moment niet mogelijk om deze vraag nader te beantwoorden. Hiervoor is meer tijd nodig.

4. Hebben deze ambtenaren, zoals verzoekster stelt, in het bijzijn van verzoeksters echtgenoot gezegd dat zij de aangifte zouden opnemen, en dat zij dit zodra haar echtgenoot was vertrokken vervolgens niet meer wensten te doen?

- ivm vorige vraag niet te beantwoorden

- D. : zie vraag 3

5. Is daarbij meegedeeld dat als de heer T. deze aangifte niet zou opnemen, zij dit evenmin zouden doen?

- D. : zie vraag 3

IDEM

6. Hebben zij verzoekster ongeveer 45 minuten laten wachten alvorens te weigeren de aangifte op te nemen?

D. : Ik zou niet precies weten hoe druk het op deze dag is geweest, maar ik kan u verzekeren dat het druk genoeg was om niet constant op mijn klok te kunnen kijken en constant in het bureau aanwezig te zijn om te weten of verzoekster inderdaad 45 minuten zou hebben zitten wachten.”

f. Standpunt betrokken ambtenaar V.

Betrokken ambtenaar V. verklaarde op 7 januari 2005 schriftelijk onder meer als volgt:

“1) Ik kan hier geen antwoord geven gezien alleen T. en W. hierbij aanwezig waren.

2) Toen (verzoekster; N.o.) op bureau plaza verscheen, heb ik haar tegen een aanwezige collega horen zeggen dat zij een klacht in wilde dienen tegen T. omdat hij geen aangifte wilde opnemen. Mevrouw heeft niet gezegd aangifte te willen doen en had het alleen over de klacht die zij wenste te doen. Hierop is haar verzocht plaats te nemen en te wachten op T. die op dat moment met een melding bezig was. Ik weet helaas niet meer wie de collega is die mevrouw verzocht heeft plaats te nemen. Maar de reden dat ik nog iets weet van dit voorval is omdat mevrouw nogal nadrukkelijk aanwezig was. Toen T. arriveerde op plaza heeft er een gesprek tussen beide plaatsgevonden. Ik heb daarin T. niet horen zeggen dat iemand anders aangifte van haar op zou nemen.

3) Ik heb op 23 september 2002 geen direct contact gehad met (verzoekster; N.o.) en ze heeft mij dan ook niet gevraagd aangifte op te nemen. Ik heb ook niet gehoord dat (verzoekster; N.o.) dit aan een van de andere aanwezige opsporingsambtenaren heeft gevraagd. Ik heb haar alleen horen zeggen dat ze een klacht wenste te doen tegen T.

4) Ik heb gezien dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) kort aanwezig was op bureau plaza. Ik heb niet gehoord dat er een collega was die heeft gezegd bereid te zijn de aangifte op te nemen, noch gehoord dat dit later ingetrokken is.

5) Ik heb deze mededeling niet gedaan noch gehoord dat een van mijn collega's dit heeft gedaan

6) Ik heb (verzoekster; N.o.) niet gesproken op voornoemde dagen en heb me ook niet met de zaak bemoeid gezien de overige werkzaamheden gewoon doorgang vonden. Ik weet niet of mevrouw heeft moeten wachten en indien dit het geval was hoe lang.”

G. Standpunt betrokken ambtenaar VE.

Betrokken ambtenaar Ve. liet op 20 december 2004 weten dat hij op 20 september 2002 in dienst was geweest, dat hij verzoekster die dag wel had gezien, dat hij haar kende, dat alle collega's op Schiphol haar kenden, dat hij had gemerkt dat zij woorden had met een collega aan de balie, maar dat hij daar niet bij was betrokken, en dat hij, noch zijn andere collega's een beste relatie met haar hadden.

H. Standpunt betrokken ambtenaar H.

Betrokken ambtenaar H. liet op 21 januari 2005 telefonisch weten dat hij zich niet kon herinneren of hij ooit contact met verzoekster had gehad.

I. REactie verzoekster

Verzoekster gaf op de toegezonden informatie van de minister geen reactie.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 141

“Met de opsporing van strafbare feiten zijn belast:

a. de officieren van justitie;

b. de ambtenaren van politie, (...)

c. voor de door Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister van Defensie te bepalen gevallen: de officieren en onderofficieren van de Koninklijke marechaussee en de door Onze voornoemde Ministers aangewezen andere militairen van dat wapen.”

Artikel 161

“Ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd daarvan aangifte of klachte te doen.”

Artikel 163

1. De aangifte van eenig strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij den bevoegden ambtenaar, hetzij door den aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van eene bijzondere schriftelijke volmacht voorzien.
 2. De mondelinge aangifte wordt door den ambtenaar die haar ontvangt, in geschrifte gesteld en na voorlezing door hem met den aangever of diens gemachtigde ondertekend. Indien deze niet kan teekenen, wordt de reden van het beletsel vermeld.
 3. De schriftelijke aangifte wordt door den aangever of diens gemachtigde ondertekend.
- (...)
5. Tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in de artikelen 160 en 161, zijn de opsporingsambtenaren, en tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in artikel 162, de daarbij genoemde ambtenaren verplicht. (...)

De bevoegdheid van artikel 161 Sv om aangifte te doen houdt een dienovereenkomstige aanspraak in, namelijk dat de aangifte wordt opgenomen. Zo bevat artikel 163 Sv de verplichting voor opsporingsambtenaren om een aangifte van een strafbaar feit op te nemen.

Deze plicht tot het opnemen van de aangifte staat los van de vraag of aan die aangifte verder vervolg zal worden gegeven. Wanneer bij de politie, of een andere opsporingsambtenaar, te weten de Koninklijke Marechaussee, aangifte wordt gedaan, mag van haar worden verwacht dat zij deze aangifte opneemt op het moment dat deze wordt gedaan. Voor zover de feitelijke mogelijkheid daartoe op dat moment, objectief bezien, ontbreekt, dient degene die aangifte wenst te doen daartoe zo spoedig mogelijk alsnog de gelegenheid te krijgen.

Twijfel bij de betrokken ambtenaar over de vraag of al dan niet sprake is van een strafbaar feit mag er niet aan in de weg staan dat hij gevolg geeft aan zijn wettelijke plicht tot het opnemen van een aangifte.

Een uitzondering op het voorgaande kan alleen worden aangenomen in het geval dat al op voorhand, zonder enig verder onderzoek, en zonder de minste twijfel, kan worden vastgesteld dat de gedraging of gebeurtenis die ter kennis van de politie wordt gebracht niet is te kwalificeren als een strafbaar feit. Wanneer de Koninklijke Marechaussee die

opvatting heeft, behoort zij in beginsel de ruimte te hebben om daarvan blijk te geven. Te allen tijde moet zij echter voorkomen dat in zo'n geval haar opvatting de inzet wordt van een discussie met de persoon die aangifte wenst te doen. Dat is ook in het belang van de geloofwaardigheid van de Koninklijke Marechaussee.

Het belang van het opnemen van de aangifte is mede gelegen in de mogelijkheid om (uiteindelijk) van de officier van justitie een beslissing omtrent vervolging te verkrijgen, en om, in het geval van een besluit tot niet-vervolging, beklag te doen bij het gerechtshof ingevolge artikel 12 Sv.

2. Politiewet 1993

Artikel 6

“1. Aan de Koninklijke marechaussee zijn, onverminderd het bepaalde bij of krachtens andere wetten, de volgende politietaken opgedragen:

a. (...)

b. de uitvoering van de politietaak ten behoeve van Nederlandse en andere strijdkrachten, alsmede internationale militaire hoofdkwartieren, en ten aanzien van tot die strijdkrachten en hoofdkwartieren behorende personen;

c. de uitvoering van de politietaak op de luchthaven Schiphol en op de andere door Onze Ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Defensie aangewezen luchtvaartterreinen;

(...)

4. De militair van de Koninklijke marechaussee die krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering opsporingsbevoegdheid heeft, is, indien hij bij de uitoefening van zijn politietaken stuit op strafbare feiten, bevoegd tot optreden.”